

откри силен огън на който нашата не закъснѣ да отговори. Почна и пушечна стрелба. Въ продължение на четвъртъ часъ, пукота на пушкитѣ и картечницитѣ, размѣсенъ съ оглушителниятъ ревъ на орждията, се бѣше дотолкова усилилъ, щото всичко се слѣ въ едно непрекъснато фучение надъ главитѣ на залегналитѣ хора. Надмощието въ огъня бѣше на наша страна. Сърбитѣ се колебаха въ своето решение и пасуваха.

Въ този критически моментъ ставаше едно странно размѣняне на заповѣди съ най-противорѣчиво съдържание. Злитъ гений на войната се бѣше промъкналъ въ нишкитѣ на управлението ни и ги заплиташе все повече. Смаяни, невѣрващи въ собственитѣ си очи, войници и офицери тръгнаха назадъ съ наведени глави. Имаше заповѣдъ да се отстъпи. Тайно, както въ вчерашния день, заповѣдта идваше тъкмо тогава, когато полка наддѣляваше и успѣхътъ бѣше нашъ. Артилерията ни замлъкна — тя бѣше отдавна оттеглена. Мушно, повторно, полка се оттегляше къмъ с. Доляни.

Една нова изненада! На срѣща идеше, потъналъ въ потъ и прахъ, авангарда на 9-и полкъ съ задача да подкрепи полка ни въ атаката му срещу височината, която току що напуцахме! . . .

Господи! За чий грѣхъ изпращаше Ти, това вавилонско стълпотворение? Още ли жертви бѣха нужни за измѣненото ни племе? . . .

Къмъ 6 часа сл. пладне, полка се събра и зае позиция южно отъ с. Драгоево, гдето прекара нощта.

На 20 юни сутринта, полка получи нова, още по-странна заповѣдъ въ която, следъ като се разясняваше, че неприятеля, въ съставъ около 1 полкъ пехота съ 2 с. с. полски батареи е заелъ укрепенитѣ позиции северозападно, западно и юго-западно отъ село Драгоево, се нареждаше да се атакува отново противника.

На 4-а дружина се падна да атакува голѣмата височина между селото и шосето, а на 1-а дружина — височината северно отъ село Реджепли.

14 и 15 роти тръгнаха право къмъ с. Драгоево. Цѣлиятъ полкъ за трети пътъ се разгъна срещу едни и същи позиции. Единъ обяснимъ ядъ бѣше обхваналъ хората. Здравиятъ смисълъ, който никога не е напушалъ простия и неграмотенъ българинъ, пакъ победи онова смущение и разколебание, които бѣха резултатъ отъ дългото и безсмисленно разкарване назадъ и напредъ. Сега, сливенци бѣха решени да се биятъ като лъвовете.

Къмъ 8 часа сл. пладне се получи заповѣдъ още на разсъмване да се атакува противника.

Нощта завари полка разгънатъ предъ неприятелскитѣ позиции.

Какви чувства вълнуваха уморенитѣ борци, мъчно може да се каже. Преживяното бѣше твърде силно, събитията които се разиграха презъ последнитѣ дни предъ тѣхнитѣ очи бѣха тъй разнообразни, неизвестността за утрешния день